

multa signa et innumera miracula, quæ conscripserunt Sulpitius et Fortunatus, ut qui ipsum multum adamarunt. Quod autem ad officium attinet considerandum est, hunc solum inter confessores institutionis octavas habere, sicut et beatus Laurentius vigiliam, quod ipso die passionis suæ dixerit, quod in ejus festo repetit Ecclesia: *Ignem examinasti (Psal. xvi)*, etc. Sed Martinus in agone mortis dixit astanti dæmoni: Nihil in me invenies cruenta bestia. Ecce quam optime conveniunt merita. Ergo ille tanquam qui cæteros martyrio longe superarit, vigiliam habet atque hoc confessor cæteris item præstantior, solus habet octavas.

CAPUT CLXIV.

De festo Andreae et Thomae apostolorum.

Cognoscere operæ pretium est Andream colore B fuisse nigro, barba proluxa ac statura mediocri. Hoc ideo a nobis dictum sit, ut sciatur qualis in Ecclesia pingi debeat, quod simili ratione faciendum esse in omnibus apostolis atque aliis sanctis. Cæteroque enim mentiremur in littera laicorum, nempe in picturis. Concionatus autem est in Achaia et Athenis, ac circa illas partes. Valde excellentis fuit meriti, nec id quidem sine causa beatus Gregorius adeo ipsi fuit addictus, ut primum ejus fecerit officium, et monasterium ei condiderit, ubi item et monachus exstitit. Quadraginta mortuos simul suscitavit, quod de nullo alio legitur; filius namque sui hospitis, cum navigaret cum triginta et novem sociis nave fracta submersus est, C ejus pater cum misere lamentaretur in littore, misericordia motus Andreas fudit preces ad Dominum, et redditi sunt vitæ universi. Tandem ad se proconsul Ægeas vocavit Andream, ut idolis

A sacrificaret, qui quemadmodum noluit et recusat, ut in ipsius vita legitur, ita ut eum cruci affixerunt, reclamanti et invito populo. Pependit itaque integro biduo in cruce per transversum ut nonnullis placet, positus. Nihilominus tamen prædicavit, et verbum Dei concionatus est. Tandemque feliciter ad superos migravit. Vigiliam institutionis non habet, quia in tempore est jejuniorum, quare necesse non fuit, ut ei vigilia institueretur. De beato autem Thoma nihil equidem quod hic dicere necesse sit habeo, cum vita ejus ex historia, quæ de ipso conscripta est, satis abunde cognosci queat. Hoc tamen adjiciendum putavi, ipsum jejunium institutionis non habere, ob eamdem causam, qua neque Andream habere diximus. Legitur vero hic evangelium: *Thomas unus ex duodecim (Joan. xx)*. Qua ratione id fiat satis ex iis patet, quæ supra a nobis dicta sunt.

Totius operis conclusio.

Jam ergo duplici hactenus ratione pro ingenii nostri tenuitate ecclesiastica officia, et quæ ad ea pertinere videbantur exposuimus: primo quidem generaliter, ac deinde etiam specialiter, sigillatim eo ordine explicando quem anni circulus nobis demonstravit. Festa item sanctorum in suo loco, hoc est, eo die quo celebrari consueverunt, commode, ut nos quidem putavimus, reservavimus, ut quo die cujusque festum fieri dicimus, isthic et ejusdem festi ratio haberetur. Nec vero est, quod quis æstimet: ita hæc absolute a nobis tradi potuisse, ut in iis nihil plane desideraretur cum divina officia ejusmodi sint, ut plane ac sufficienter in multis explicari non possint.

ANNO DOMINI MCLXXVII-MCLXXX...

HUGO ETERIANUS

NOTITIA

(FABRIC. *Biblioth. med. et inf. Lat.* III, 292.)

Hugo Eterianus, Etherianus, Ætherianus, Heterianus, vitiose *Eretrianus*, Tuscus (1), an. 1177 ad Alexandrum III papam, et ad Leonem Tuscum, fratrem suum, et ad Caciaredam (2) ex Constantinopoli, ubi in aula Manuelis Comneni versabatur, misit libros III. *De hæresibus, quas Græci in Latinos devolvunt, sive De processione Spiritus sancti ex Patre et Filio*, adversus errores Græcorum. Inter Alexandri III epistolæ undequingagesima est, qua Hugoni agit gratias. Libri tres illi Latine scripti viderunt lucem Basileæ 1543, atque inde in Bibliotheca Patrum Bigneana an. 1589, eamque secutus Parisiensibus, Coloniensi et Lugdunensi, tomo XXII, pag. 1198, subjecti libro ejusdem Hugonis. *De anima corpore jam exuta, sive de animarum immortalitate, et regressu earum ab inferis*, ad clerum Pisanum: qui lucem primum viderat Coloniz 1540, 8°, repetitus deinde etiam in Orthographis, Basileæ 1569, fol., atque separa-

(1) Inter scriptores Florentinos celebratur a Julio Nigro, p. 522.

(2) Apud Trithemium cap. 398, De S. E., ad Ardinum cardinalem.

sim quoque excusus Germanice, Hamburgi 1579, 4. Epistola hujus Hugonis ad Aimericum Antiochenum patriarcham, qua illi librum De processione Spiritus sancti mittit, exstat in Edmundi Martene tomo I Anecdotorum, pag. 479, cum epistola Aimerici, pag. 480, qua gratias agit Hugoni, et utraque lingua Græca et Latina missum ad se librum celebrat. Cæterum Hugonis librum a Græcis in Græcam linguam nec ineleganter translatum notat Allatius De consensu utriusque Ecclesiæ, pag. 654. Alia ejus leguntur in Anonymi tractatu adversus Græcos, quem Latine edidit Stevarius, et qui ex plurium scriptis videtur concinnatus esse: recusus deinde in nova editione Canisii Basnagiana, tomo IV, pag. 29 seq., et in Bibliotheca Patrum Lugdunensi, tomo XXVII, pag. 590. Vide, si placet, Bibliothecam Græcam, tomo X, p. 443 et 425. Præter hæc Trithemius c. 398 testatur ab Hugone hoc scriptum esse *librum de immortalitate Deo*.

HUGONIS ETERIANI

LIBER

DE ANIMA CORPORE JAM EXUTA

SIVE

DE REGRESSU ANIMARUM AB INFERIS.

AD CLERUM PISANUM.

(Ex Bibliotheca Patrum Lugdunensi, t. XXII, p. 1176.)

CLERI PISANI EPISTOLA AD HUGONEM.

Clarissimo, prudentissimo Hugoni tam Græca quam Latina lingua elimata instructo, universus clerus Pisanus, salutem et optatæ felicitatis partum.

Prudentiæ tuæ ac miræ scientiæ fama, veluti solis jubar, universum prope orbem terrarum in dies magis magisque spargitur: quod nobis procul dubio tam acceptum esse credito, quam cum maxime. Quis enim hujusmodi profectu, et gratia, corporis totius et animæ jucunditate non impinguesceret? Egregii horti præstans fructus, adeo sua suavilentia omnium nares, sensusque officit, ut nullus animus ad eam non aspiret. Tu hujus gentis columen es. Quare ex æquitate, tuæ provideas civitati, in cujus honestis muniis haud postremas tenebis. Sed cum et hactenus id non segniter feceris, laudandum admodum nobis es, et gratiarum justa relatione dilatandus. Porro, commune votum nostrum est, ut quædam pro tuo ingenio multijuga eruditione conscribas, ex quibus judicium tuum de justis, quæ pro Christianorum defunctorum vita et animis absolvuntur, appareat. Ea non minori studio amplexaremur, quam si beati Augustini essent. Sunt enim apud nos, qui seu desperantes dicant mortuis fidelibus neque orationes neque denique sacrificia conferre. Atque iidem cum et in hæsitationem de resurrectione provolvantur, spes et desiderium est, te eam non præteriturum in iis quæ concinnabis.

Vale, totus optime.

RESCRIPTUM HUGONIS.

Reverendo urbis Pisæ clero, Hugo Eterianus, animo rectitudinis abundare, illumque semper complecti animo, qui est.

Uberibus glebis semina constanti fide committuntur. Quippe cum exorta fuerint, aquilonis frigiditate, vehementiam Euri, ac intemperantiam Austri rectius perferunt. Felicem ingenio, et eloquentes suspicantes, me rogastis tanquam peritum cantandi, ut *μολοις* a passibus aliquem efficacissimum concentum eflicerem, quo hircosa et mordax pituita naribus et obtorto gutturi tonsillæ illorum exciderent, qui de resurrectione dubitant. Necnon beata oratione depravati mores eorum dirigerent, qui hostiam salutarem, et cæteras oblationes defunctis conferre incipient. Proclivius sane est mandare hujusmodi quam negotium exsequi, eo quod præsentem animum, elimatas assertiones, clausularum distinctiones apertas, et crebris lucubrationibus omnimodam exigat diligentiam. Suscipite igitur quod duce Deo elaboravi, et præclarissimum consulite Albertum et illustros ejus collegas, quoniam hoc vestro prudenti judicio transmissi nempe, ceu spero, jucunditatem præstabit auribus, ori erit melliferum, infirmos vitio animi reformabit, et Satanæ retibus præpeditis, si legere, si audire atque intelligere dignabuntur, cælum aperiet.

Valete in eo, sine cujus auspiciis nihil usquam validum fuerit.

CAPUT PRIMUM.

Fortis est ut mors dilectio (Cant. viii): et defecit benevolentia meraciter custoditum pignus. Etenim amica vestri petitione minime abdicanda, et exhortatione atque adjutorio dilecti fratris mei Leonis, imperialis aulae interpretis egregii, dum ea

A quærito, quibus existo prorsus inferior, corpus ab anima pene sejunctum est separatum. In multis nimirum, ad apum similitudinem tam Græcorum quam Latinorum codicibus quæsi, et inveni favi vum mellis confectum, qui per ora vestra distillari debeat. Adhuc incertus agor, præstolans ut judi-